

משטרה

האריות של

המדור המרכזי

אלימלך מרדכי (23) השתחרר מבית הסוהר, שם ישב על פריצה, לפני חמישה חודשים. בשבוע שעבר, בעשר בבוקר, הגיעו לבית הוריו, ברחוב המעפילים ב' חולון, צמד בלשים, נטלו אותו עימם אל

מתלונן מרדכי "ישר לקבר"

הניידת שחיכתה ברחוב. על מה שהתרחש מאותו רגע, סיפר השבוע הצעיר:

שני השוטרים הביאו אותי הניידת. אחד מהם, השוטר מאיר ברקת, אמר לי: "אני אלמד אותך לא להתחיל עם השוטרים." היה לו פלסטר מתחת לעין. לא הבנתי מה הוא רוצה, ושאלתי מה הם רוצים ממני.

השוטרים תפסו אותי בשיער, הכניסו לי אגרופים, והפילו אותי על ריצפת הר ניידת. אחותי מוניק, בת 18, שמעת את הצעקות שלי, ויצאה לרחוב לראות מה קורה לי. היא ראתה איך הם מרביצים לי, ואז הניידת התחילה לנסוע.

לקבר. השוטרים לקחו אותי לתחנת

המשטרה בחולון. שם עלה לניידת שוטר נוסף, והמכונית נסעה לכיוון בית-הקברות בחולון. שם נעצרה הניידת, והשוטרים אמרו לי: "פה אנחנו נכניס אותך לקבר."

מבית-הקברות נסעה הניידת לבית-החולים דונולו, ביפו. כדי שאחד השוטר יקבל תעודה רפואית על המכות שקיבל יום קודם.

כשחזרנו לתחנת המשטרה בחולון, אמר תי לקצין שניצר שאני רוצה להגיש תלור נה נגד השוטרים שהרביצו לי. כל הגוף

הולצברג ואחד מפצועיו שיגעון דובר אחד

מאורסים אלי וסימה מתאונה על הכביש —

הורה מיד לעורך-דינו להגיש תלונה על המקרה למפכ"ל ולשר המשטרה.

הווי

מיבצע פרטי

נוסף

הרומן בין סימה לחדו ואלי דקר נהיה יציני כאשר התהפכו השניים מהווספה של אלי, ונשלחו לתפוס שלוה במחלקה החירונית של תל-השומר.

לווספה של אלי לא הגיעה סימה ב' מקרה. היא הכירה את אלי, חייל פיקוד הצפון, עוד לפני התאונה, ובין השניים התפתחה ידידות-רעות-אהבה, או משהו כזה. אחרי התאונה, המשהו הזה נהיה לאהבה. בתקופה הראשונה בתל-השומר, לא יכול היה אלי לזוז בכלל, וסימה רק על כיסא גלגלים. על כיסא זה, היתה באה לבקר אותו.

זה כל מה שהיה דרוש לשמחה הולצ-ברג. אבי פצועי צה"ל בכלל, ואלה של תל-השומר בפרט. הוא שם עין על שני הצעירים, וזמן מה לאחר שהשתחררו מבית-החולים, החליט שעליהם להתארס.

אוטובוסים לים. הם התארסו ביום התי משי האחרון, במסעדת הדג הצוחק, על שפת-הים בחוף תל-ברוך. יחד איתם התארס זוג נוסף: פרדי כהן (21). שנפצע בנסיבות הרבה פחות רומנטיות — בזעילות של ממש — וחברתו, ריקי אדטו (20). קהל האורחים של שני הזוגות היה — כרגיל אצל הולצברג — מורכב כולו על טהרת פצועי צה"ל. לקבלת פנים חמה במיוחד זכה פצוע מפורסם — סמל יאיר דורי, שאיבד את ידו הימנית בשבי ה-מצרים.

דורי היה אחד האורחים הבודדים ש' באו בכוחות עצמם. כל האחרים נאספו באוטובוס מיוחד מבית-החולים הדסה ב' ירושלים, תל-השומר, ואחרים, והובאו

הפצועים החוגגים על החוף — לאירוסין על שפת-הים

על לפתח המסעדה. לאיטם, חלקם בכור חות עצמם, חלקם בעזרה, ירדו אל הקרי קע ונכנסו למסעדה.

חיבוק לבד אחד. בפתח, המתין להם מארגן הערב — רבי שמחה, כשהוא מח' בק כל אחד מאורחיו, הובילם הולצברג למקומותיהם. בהתחלה, היו הבדיחות מאור לצות, החיכוכים נדירים. אך לאט לאט, התחממה האווירה, כאשר חל עיכוב ב' הגשת המשקאות, הסתובב הולצברג בין השולחנות, עם בקבוק ביד, ובישר לכל: "חבריה, עד שיגיעו המשקאות, בינתיים אני אשתה לכו, ואתם תתחממו. טוב?"

ועוד איך טוב. האווירה התחממה, ועם תחילת טקס האירוסין הכפול, היה המור רל על הגובה. הולצברג, לוחם הנאצים הוותיק, קיטע לרגע את השמחה, והעלה את זכר ששת מיליוני היהודים שנפלו בידי הנאצים. אחר, כיבד את את המתארי-סים בשמפניה, והעניק לארנסים טבעות, לשימן על אצבע ארוסותיהם. יגאל היי מלבלוי, בעל המסעדה, התחיל מגיש את הדגים שלו, ובקמוזין על שפת המים — כשאלה המסוגלים לכך, רוקדים, והאחרים שרים בקול-יקולות לתוך הלילה — הסי-תיים עוד מפעל של אבי הפצועים.

כאב לי. הפרצוף שלי היה מרוסק. הם שלחו אותי לדונולו לקבל טיפול, ובלש בשם בן-דוד, ושוטר אחר בשם שמש, הסבירו לי:

"זה התשלום עבור מה שעשית אתמול, אל תתחיל עם האריות של המדור ה' מרכזי."

ככל האדם השוטר. עד כאן, סיי פורו של אלימלך. למחרת מעצרו, הובא אלימלך בפני שופט. את בקשתו להארי-כת מעצרו בעשרה ימים, הסבירה הר משטרה בפרטים הבאים: "אלימלך מרדכי ניסה להפריע לשוטר בזמן מילוי תפי קידו, כאשר השוטר ניסה לעצור עברייני תנועה. מרדכי גם פגע בשוטר. הוא הצי ליה אמנם להימלט, אך אחד השוטרים הספיק לזוהת אותו, והוא נעצר בביתו." השופט נעתר לבקשת המשטרה, שלח את הצעיר לעשרה ימים. אלא שאלימלך הגיש ערר, באמצעות עורך-הדין בנימין אהרן, ובעקבות כך יצא כעבור ארבעה ימים בלבד.

"המעצר לא מפחיד אותי", הכריז מיד עם שחרורו. "אני אמשך להילחם, עד שהאשמים יבואו על עונשם, בדיוק כמו כל אורח רגיל שעובר על החוק" —